Újfehértó, 1919. április 30. – Újfehértó, 1984. szeptember 12.

Szegényparaszti családból származott. Szülőhelyén járt iskolába, a hat elemi után három polgári iskolai osztályt végzett el. Huszonkét éves koráig a családi gazdaságban dolgozott, s élte az azonos társadalmi állású fiatalok életét. 1941 októberében behívták katonának. Páncélos alakulathoz vezényelték, majd kivitték az orosz frontra. Századparancsnoki gépkocsivezetői beosztásban szolgált 1943 decemberéig, ekkor leszerelték. Később ismét behívták katonának, újból frontszolgálatra vezényelték, miután megsebesült, 1944 őszén végérvényesen leszerelték.

A háború után az 1945-ös földosztás keretében három hold földet kapott, felesége szüleinél lakva, ennek jövedelméből éltek. Érdeklődése a közélet felé fordult, részt vett a Demokrata Néppárt újfehértói szervezete megalakításában. Az 1947. augusztus 31-én megrendezett országgyűlési választásokon pártja Szabolcs és Szatmár-Bereg vármegyei listáján pótképviselő lett. 1947. december 11-én behívták az országgyűlésbe. A törvényhozás feloszlatása után visszatért eredeti foglalkozásához, 1961-ig feleségével önállóan gazdálkodott. Politikai múltja miatt az ötvenes években gyakran érték zaklatások. 1956-ban nem vállalt politikai szerepet, a forradalom leverése után elhurcolták, megverték, rendőri felügyelet alá helyezték.

Az erőszakos téeszesítési kampány alól csak annyiban tudta kivonni magát a hatvanas évek legelején, hogy nem ő, hanem felesége lépett a szövetkezetbe. Megélhetésüket ezután különböző, például a Dohánygyárban, az Ásványolajgyárban vállalt időszakos munkák biztosították. 1965-ben kertészeti és gyümölcstermesztői szakoktatásban vett részt. Az 1970-es évek közepén kapuőrként sikerült elhelyezkednie az újfehértói Gyümölcs- és Dísznövénykutató Állomáson. 1981-ben egy balesetben megrokkant, ekkor nyugdíjazták.